

Gittiğin Gün

– buglem-sozer · 08 Mayıs 2010

-elimi uzatsam tutacaktı o kara sürgün
sahipsiz sokakların sus'una kalacaktı aşk-

gittiğin gün
mutluluk daha doğmadan öldü kaldırımlarda
yağmur ıslağını dokundurdukça yalnızlığımı
büyük büyük üşüdüm kara gecelerine
dilinde gezen dualar aldattı deli yüreğimi
oysa akşamlarımı vermiştim sana
gözbebeklerimde dinlen diye...

-çizseydim ezberime resmini ölüm olurdu bakışların-

gittiğin gün
yalancı çiçekler doğurdu bahar
çıktı beyaz bir sabaha siyah maskesi yüzünün
şimdi sen teselli tükenişlere uyanan mevsimsin yabancı
ağzının kıyılarında sözlerin tedirgin etmesin şiirlerimi
bıraksın içlenişlerimi adın
haykırışlarım şair şair

sessizliğe ruhumu hiç sezdirmeden
belleğime biriken anılarını söktüm
indim sancılı yokuşlarından
duvarlarında izlerim dökülsün
en açılmaz kapılar ardına
ak ve karada tek başına kalsın
kimliksiz bir serüven

gitmeseydin
çatlak aynalarında buluta bulanacaktı yüzüm
dört mevsim gezecekti şaşkın rüzgarına vakitlerim
gittin
ay yüzlü zamanlar emekledi derin çizgilerimden
güz yaprağında titreyen gölgeler düştü

tutmadım yüreğimle karanlığı
öylesine yolculuğa
bir daha...

penceremde sallanır hala mor salkımlı acıların